

aliter, n. 2 l. 24 tit. 23 part. 3.—si injuriatur ab appellante ab eo vel ab alio, potest illum punire, et quando, et an recusari possit in hac pœnâ impositione, n. 4 l. 26 tit. 23 part. 3.—Judex à quo an possit præfigere terminum appellanti, intra quod se præsentet coram iudice ad quem, et quid si illud non apposerit, n. 4 l. 26 tit. 23 part. 3, et n. 4 l. 23, ibidem.—Judex à quo appellatio pendente nihil facere potest, et in quibus casibus sic, remissivè n. 5 l. 26 tit. 23 part. 3.—Judices quales hodie successerint Præfectis Prætorio, qui erant olim, et an iudices curiæ, qui vocantur *Alcaldes del Rastro*, n. 4 l. 4 tit. 24 part. 3.—Judex qui de restitutione in integrum cognoscit, an debeat aliquid judicare super prima causa, n. 8 l. 3 tit. 25 part. 3.—qui alias est iudex rei condemnati, an sine litteris iudicis condemnatoris possit sententiam suam exequi, n. 5 l. 4 tit. 27 part. 3.—ex causa an possit minuere, sive augere tempus executioni sententiæ deputatam, n. 4 l. 5 t. 27 p. 3.—an possit aliquem mittere in rei possessionem, si dominus nolit cavere de damno non inferendo, n. 4 l. 13 tit. 30 part. 3.—an possit procedere ad aliquem actum iudicalem, si peccatum sit soli denuntianti occultum, et an possit illi substrahere sacramentum, vel eum in genere excommunicare, n. 16 in prolog. 4 partit.—utrum possit aliquem ad perpetuam custodiam carcerum condemnare, vel ut sit perpetuus carnifex, vel ad aliud officium perpetuum, unde discedere nunquam possit, n. 5 l. 2 tit. 5 part. 4.—ex officio suo, an possit matrimonium reintegrare, quando maritus qui propter uxoris adulterium fuit per sententiam ecclesiæ ab ea separatus, postea fornicatus fuit, si uxor talem reintegrationem petere nolit, n. 4 l. 6 tit. 10 part. 4.—quis sit in causis matrimonialibus, n. 2 per text. ibi, l. 7 t. 10 part. 4.—quando condemnat aliquem in pœnam deportationis, an in sententiam possit ei bona reservare, n. 4 l. 2 tit. 18 part. 4.—debet taxare valorem servi in duobus casibus, n. 4 l. 2 tit. 22 part. 4.—an possit esse Rex, Imperator, vel alius in causa propria, n. 8 l. 5 tit. 21 part. 4.—an possit esse Rex in injuria facta regno, vel republicæ regni, et an idem sit dicendum in Papa, si fiat injuria ecclesiæ, dict. n. 8.—qualiter consulat Principem super dubio litigio, n. 4 l. 27 tit. 18 part. 5.—si facta relatione Principi, antequam ipse respondeat, sententiat, an valeat sententia, n. 6 l. 11 tit. 22 p. 3.—debet tempora observare, sicuti illud facit jurisperitus, ibidem n. 2 l. 12 tit. 22 part. 3.—licet male faciat, potest de consensu partium sententiam ferre etiam in lupanari, n. 8 dict. l. 12.—sententiando secundo contra primam sententiam, quæ nullo remedio recisivo poterat revocari, an ejus secunda sententia valeat, n. 4 et 2 l. 13 tit. 22 part. 3.—sub conditione sententiare non debet, et quid si pronuntiet secundum consilium sapientis ferendum, n. 4 l. 14 tit. 22 part. 3.—exemplis judicare non debet, et quando valeat sententia lata, sicuti in alio simili talis jurisperitus dedit, n. 2 dict. l. 14.—qui se pronuntiavit esse competentem, si illud non sit, an sententia ab eo lata teneat, n. 4 l. 15 tit. 22 p. 3.—per errorem à partibus electus, si error semper duravit, an sententia ab eo lata teneat, n. 2 dict. l. 15.—Et an

hoc procedat, si erretur facto ante vel post litis contestationem, et an semper errare præsumatur, dict. n. 2.—Et quid si iudex aliàs jurisdictionem habuerit in eos, ibid. in n. 3.—Judex si per eum non steterit, sed per partes, quæ nullas probationes in terminis sibi datis adducere noluerunt, an sine probationibus sententiari possit, num. 7 dict. l. 13 tit. 22 part. 3.—qui in sententia sua dixit, iudico quia probatum est, cum ita non sit, an sententia valeat, dict. n. 7.—debet sententiam suam ferre secundum quod in libello fuit ei petum, et an aliàs sententia sit ipso jure nulla, n. 4 l. 16 tit. 22 part. 3.—potest electionem infirmare, licet petum non sit, sed quod confirmetur, dict. n. 4 dict. l. 16.—ex conjecturis debet colligere, an in depositario allegare casum fortuitum adsit dolus, vel non, n. 8 ad fin. l. 4 tit. 5 part. 5.—coram quo donatio excedens 500 aureos insinuat, an debeat, illam expressè approbare; et quando istud ita fieri requiratur, an verò sufficiat quod tantum sibi intimetur, n. 16 l. 9 tit. 4 p. 5.—coram quo donatio excessiva debeat insinuari, qualis esse debeat, n. 17 dict. l. 9 tit. 4 part. 5.—debet decretum suum interponere in vendendis rebus immobilibus alicujus minoris, num. 6 et 7 l. 4 per text. ibi, tit. 5 p. 5.—Et qualis iudex iste esse debeat, an loci ubi res sita est, vel domicilii, ibi num. 8.—Judex temporalis, sive perpetuus, an possit emere aliqua in loco illo, ubi jurisdictionem habet, vel non, n. 2 l. 5 part. 5.—constitutio ad beneplacitum propter incertitudinem æquiparatur perpetuo, dict. n. 2 dict. l. 5.—Et hoc debet intelligi, quando habet ibi jurisdictionem, secus si habeat administrationem sine jurisdictione, ibid. in n. 3.—Judex an possit aliquos contractus in loco suæ jurisdictionis facere, et qualiter, ibidem in n. 4.—si in loco ubi jurisdictionem habet, emit aliquid eam auctoritate alterius administratoris, an emptio teneat, dict. n. 4.—si emat à magno viro et potenti sibi subdito, de quo certum erat, quod eum non timebat, an tunc emptio teneat, ibidem.—Et quid si modicum sit officium, vel si contrahat cum non subditis extra jurisdictionem, ibidem in n. 6.—Judex quando, et quas res emere poterit, in loco illo ubi jurisdictionem habet, et quid si contractus esset juratus, an firmetur juramento, ibid. in n. 8 dict. l. 5 tit. 5 part. 5.—an possit huic juri renuntiare, si velit, dict. n. 8.—an possit accipere illud quod sibi legatur, vel relinquatur in ultima voluntate, si illud sibi relinquatur in loco illo ubi jurisdictionem habet, dict. num. 8.—an possit accipere donationem ab aliquo sibi factam remunerationis causa, dict. n. 8 dict. l. 5 tit. 5 part. 5.—vendere potest res suas in loco ubi jurisdictionem habet, et de quibus rebus istud intelligatur, num. 9 dict. l. 5 per text. ibi.—si vendat rem alicujus pro executione suæ sententiæ, an faciat emptorem dominum rei emptæ ita sicut si ipse à domino emisset, n. 4 cum aliis ibi, l. 52 tit. 5 part. 5.—omne illud facere potest, quod fieri potest per contractum, d. n. 4 in fin.—si pro executione sententiæ rem vendat, et aliquid supersit debito soluto, ex quo superfluo iudex aliquam rem emerit, an illa sit iudicis, vel non, n. 6 dict. l. 52.—perpetuus loci, an et quando teneatur ad emen-

dam damni dati in termino suo, n. 7 et 8 l. 4 t. 7 p. 5.—Et quid in iudice temporali, qui custodiendo fuit negligens, dict. n. 8.—debet semper prohibere, ne maleficio fiant in termino suo, ibidem.—et an iudicis salariati in quolibet anno debeant habere totum salarium, si non sui culpa remoti fuerunt, vel an hæredibus suis dari debeat, si ante annum decesserit, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 8 part. 3.—qui non est competens ad puniendum, potest esse competens ad capiendum, num. 2 l. 2 per text. ibi, tit. 9 part. 5.—competens quis sit circa delictum commissum in mari, num. 5 dict. l. 2.—ex officio suo tenetur curatores furiosis dare, n. 3 l. 5 t. 11 part. 5.—quis erit ad compellendum aliquem, ut solvat, quando solvere promisit in certo loco, n. 4 l. 13 tit. 11 part. 5.—non debet facere executionem in bovis, et aliis similibus, neque ista in pignus dare debet, n. 1 et 2 l. 4 tit. 13 part. 5 per text. ibi.—an debeat auctorare, quando tutor obligat res mobiles sui minoris, quæ servari potuerant, n. 3 l. 8 t. 13 part. 5.—si pecuniam à litigatoribus recipiat, ut male judicet, vel ut justè judicet, vel ut causam citò expediat, an restituere teneatur, et qualiter, n. 4 l. 52 per text. ibi, tit. 14 part. 5.—in vita, et in morte peregrinos adjuvare tenetur, n. 4 l. 31 tit. 1 part. 6.—in causis peregrinorum debet summarè, et sine strepitu, et figura iudicii procedere, et qualiter hoc intelligatur, n. 4 l. 52 tit. 1 part. 6.—qui in aliqua causa debet procedere sine strepitu, et figura iudicii, qualiter hoc intelligere debeat, dict. n. 4 dict. l. 52.—qualiter jubeat edicere copiam testamenti hæredibus, vel legatariis, n. 4, 2 et 3 per text. ibi, tit. 2 part. 6.—an possit minuere tempus à lege hæredi datum ad deliberandum, utrum adeat hæreditatem, vel non, et quid si adsit causa, n. 4 l. 2 tit. 6 part. 6.—intra quantum tempus debeat terminare causas civiles, sive criminales, n. 5 et 4 l. 9 per text. ibi, tit. 6 part. 6.—an suppleat defectum tutoris, quantum ad adeundam hæreditatem minori relictam, n. 22 l. 15 per text. ibi, tit. 6 part. 6.—an possit ante annum elapsam executores testamentarios compellere ad adimplendam voluntatem defuncti, n. 3 l. 6 t. 10 part. 6.—qualiter se habere debeat in dividenda hæreditate inter hæredes, quando illud sibi petitur, gloss. l. 10 t. 13 p. 5.—qualiter filiis tutores dare possit, quando eorum mater transivit ad secundas nuptias, num. 5 cum aliis ibi, l. 5, et gloss. l. 4 tit. 16 part. 6.—an debeat confirmare tutorem à matre filio datum, et an præcedente inquisitione, et quando, n. 2 et 3 l. 6 ibid.—an teneatur in syndicato, si non confirmaverit tutorem à matre datum filio suo, si viderit expedire, n. 4 ibidem.—quando minori tutorem dare possit ad petitionem cujuslibet de populo, vel nemine petente, n. 7 l. 12 t. 16 p. 6.—Et an idem facere possit in dando curatore, et quid in furioso, et prodigo, d. n. 7.—quibus curatorem dare possit, et qualiter, et an cum causæ cognitione, n. 4 l. 15 t. 16 part. 6.—ex causa debet confirmare tutorem à patre filio datum, et an etiam invito minore, n. 5 l. 13 tit. 16 part. 6.—qualiter pronuntiari debeat sententiam, quando ei petitur res per restitutionem, num. 4 in fin. l. 1 tit. 19 part. 6.—si intervenerit in facto minoris, et

ipse læsus fuit, an possit restitui, n. 2 l. 2 tit. 19 p. 6.—ex officio suo nemine petente debet providere, ne bona hæreditaria dissipentur, n. 3 l. 7 tit. 19 part. 6.—quis competens sit ad faciendam restitutionem ad minoris petitionem, n. 4 l. 8 per text. ibi, tit. 19 part. 6.—scire potest veritatem ex tribus viis, n. 7 per text. ibi, in prologo 7 p.—in notoriis procedere potest sine accusatore, dict. n. 7.—Judices an et quando accusare aliquem de delicto, vel accusari possint, et quare non accusent, n. 3 l. 2, et gloss. l. 11 per text. ibi, tit. 19 part. 7.—quando Regi crimina subditorum denunciare teneantur, et quid si dolosè accusent, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Judex non præcedente fama publica ad inquisitionem procedere non potest, num. 1 dict. l. 5 tit. 1 part. 7, et n. 8 l. 27 ibidem.—an possit defunctum decapitare, vel in eum pœnam capitalem exercere possit, n. 3 l. 7 tit. 1 part. 7.—potest post ejus mortem accusari, quando pretio recepto, vel alio injustè facto, contra aliquem sententiam dedit, num. 4 l. 8 per text. ibi, t. 1 p. 7.—si conveniri non potest, et actio est tempore peritura, tenetur litem contestare, et cavere de respondendo finito officio, n. 3 l. 11 per text. ibi, t. 1 p. 7.—ante inquisitionem an debeat præfigere terminum accusare volentibus, n. 3 l. 12 tit. 1 p. 7.—an possit, vel non recipere accusatorum pluralitatem, qui de uno delicto unum accusant, et quid si recepit, n. 3 l. 13 tit. 1 part. 7.—qui facere debeat recepta accusatione contra aliquem, et qualem, et quando recipere possit, et teneatur, gloss. l. 14 tit. 1 part. 7.—Et an nomen iudicis debeat in accusatione criminali poni, ibi n. 5.—Judex servus esse potest, cum illud communiter ignoratur, n. 9 et 10 l. 4 tit. 4 part. 3.—potest rejicere accusationem, si ineptè proposita sit, et non servatis servandis, n. 6 in princ. l. 14 tit. 1 part. 7.—si in delictis procedat per inquisitionem, an in ea eadem, quæ in accusatione, servanda sunt, dict. n. 6 in princ. q. 1.—loci delicti commissi, an sit competens ad puniendum delinquentem, et an ille propter delictum efficiatur subditus ipsius, n. 4 in princ. l. 13 tit. 1 part. 7.—civitatis potest cognoscere de delicto commissio in distrito ipsius civitatis, dict. n. 4 in princ.—quales competens sit, quando delictum fuit commissum in loco communi utriusque civitatis, dict. num. 4 in quæst. 7.—Et an et quando possit jurisdictio alicujus iudicis prorogari per partes, et qualiter, n. 2, 3 et 4 l. 13 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—iudex proprius, an et quando teneatur habere ratam prorogationem alterius iudicis in criminalibus, ibid. in dict. n. 4.—loci originis, vel domicilii, an possit procedere per inquisitionem ad punitionem delicti commissi extra domicilium, vel jurisdictionem suam, ibidem in n. 5.—in dubio semper facere debet, quod securius est, n. 5 in med. l. 16 tit. 1 part. 7.—qui non relaxat reum sub fidejussoribus, qualiter teneatur illud facere; tamen non debet, si sit aliquis de mandato Regis captus, dic. n. 5 in fin.—qualiter procedere debeat contra accusatorem non comparentem intra terminum, et qualiter eum puniat, gloss. l. 17 per text. ibi, t. 1 p. 7.—quando ad capturam possit procedere sine citatione, n. 2 l. 18 tit. 1 part. 7, et n. 4 l. 1 tit. 29 part. 7.—de-

licti, vel qui legitime de crimine cognoscere potest, an possit delinquentem capere in alieno territorio, vel qualiter se nunc habere debeat, et judici illius territorii debeat rescribere, n. 5 dict. l. 18 tit. 1 part. 7, et n. 2 l. 1 tit. 29 part. 7.—Et quid si iudex originis, vel domicilii prævenit in citando, iudex verò delicti prævenit in sententiando, quis eorum potior erit, dict. n. 2 dict. l. 1 tit. 29 part. 7.—Et an locus sit remissioni postquam sententia condemnatoria lata fuit per iudicem loci domicilii, vel alteris, dict. n. 2.—inquirens ex officio suo, tenet locum partis, n. 11 in fin. l. 22 t. 1 p. 7.—an contra jam mortuum procedere possit, et quando sic, gloss. l. 7 et 8, et l. 23 per text. ibi, t. 1 p. 7.—cùm aliquem ad mortem condemnare vult, quid prius facere teneatur, et quando illud facere possit, n. 1 l. 26 t. 1 p. 7.—an possit aliquem ex indicibus indubitatis condemnare, et an torquere, n. 4 l. 26 t. 1 p. 7.—si viderit reum sine culpa, an illum diffinitivè absolvere teneatur, vel rem sic indiscussam debeat relinquere, ibi n. 9.—an et quando de officio procedere possit sine accusatore, vel denunciatore, gloss. l. 28 tit. 1 part. 7 per illum text.—an puniat testes, qui à testimonio per exceptionem exclusi fuerunt, n. 4 et 2 l. 29 ibid. per illum text.—Et an occidentes iudices Regis incidant in majestatis crimen, n. 15 l. 4 t. 2 part. 7.—Iudex an et quando possit securitatem alicui dare, et quando istud ad solum Principem pertineat, num. 15 dict. l. 1.—si dimittat officium sine permissione Principis, an incidat in crimen læsæ majestatis, n. 18 ibi per illum text.—in factis notoriè injustis procedit extrajudicialiter spoliando, n. 5 in fin. l. 4 t. 2 part. 7.—Et illud, quod iudicis auctoritate fit, præsumitur justum, et honestum, n. 6 l. 5 tit. 7 part. 7.—Iudex potest procedere ad executionem pœnæ omni ordine judiciario prætermissa, quando crimen est notorium, n. 12 ad fin. dict. l. 5.—aliquando debet subdito pœnas imponere pro delictis, et expedit reipublicæ, et quando, dict. n. 12 ad finem.—qui ante testium publicationem dicta ipsorum manifestavit, vel legere permisit, an puniatur pœna falsi, n. 5 l. 4 tit. 7 part. 7.—si per vim tyranni aliquem occidat, quando teneatur, vel non, n. 5 l. 8 tit. 8 part. 7.—qui falsam sententiam ad mortem, vel exilium perpetuum dedit, qualiter puniatur, n. 4 et 2 l. 11 ibid. per illum text.—ex officio suo tenetur obviare, ne maleficia seu delicta fiant, n. 5 l. 5 per text. ibi, tit. 9 part. 7.—injurians delinquentem ad emendam tenetur, et qualiter, n. 4 l. 16 per text. ibi, tit. 9 part. 7.—qui habet arbitrium in imponenda pœna pro delicto, an possit illam extendere usque ad pœnam mortis, num. 11 leg. 21 tit. 9 part. 7.—appellantem injurians qualiter puniatur, n. 4 et 2 l. 4 per text. ibi, tit. 10 part. 7.—competens an sit ille, ubi fur cum re furtiva vel sine ea reperitur, et quando, n. 1 l. 4 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—qui durante officio furtum facit, vel alio modo, quod non potest, subripuit, qualiter puniatur, n. 11 l. 18 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—nolens perscrutari domum alicujus, ut videat si ibi est servus alienus, vel non, in quam pœnam incidat, n. 3 l. 24 tit. 14 part. 7.—quando actione damni dati conveniri possit, vel non, gloss. l. 4 per text. ibi,

tit. 13 part. 7.—si damnum fieri jubeat, vel aliud injustum, an officiales facientes teneantur, vel excusentur, n. 6 l. 5 tit. 13 part. 7.—qualiter procedet in æstimatione damni dati, quæ fieri debet contra damnum dantem, n. 4 l. 18 per text. ibi, tit. 13 part. 7.—utrum inquirendo, vel volens Provinciam purgare, admittatur contra uxores adulteras, et illas castigare possit, et illas expellere, saltim quando sunt publicæ, n. 5 l. 2 tit. 17 part. 7.—hæreticorum quis sit, vel non, et qualiter procedere debeat contra illos, n. 2 l. 2 per text. ibi, tit. 26 part. 7.—occidendo malefactorem justè, an et quando peccet, n. 4 l. 5 tit. 27 part. 7.—meretur apud Deum occidendo aliquem, et puniendo illum cum justitia, dict. n. 4.—ad capturam procedere non potest, nulla præcedente informatione, saltim summaria, n. 4 l. 1 tit. 29 part. 7.—Et an cùm talis informatio fit, reus citari debeat, et quare non, dict. n. 1 dict. l. 1.—Iudex inquirens in locum accusatoris succedit, n. 2 in med. l. 1 tit. 29 part. 7.—quis possit militem capere, et punire pro ipsius delicto militari, vel alio, glos. l. 3 per text. ibi, t. 29 part. 7.—Et quando suo magistro remittere non teneatur, ibi n. 5.—Et sine iudicis mandato quis carcerari non debet, gloss. l. 2 per text. ibi, et n. 1 l. 4 t. 29 p. 7.—Iudex an statim quòd aliquem capit, illum jurare faciat de dicenda veritate, n. 5 in princ. l. 4 tit. 29 part. 7.—et quando reus de crimine occulto accusatus licitè, et sine peccato illud negare possit, et iudici interroganti respondere non teneatur, num. 5 l. 4 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—an affectum eodem modo punire debeat, ac si effectus subsequutus fuisset, et an istud sit in ejus voluntate positum, neque ad hoc necessitetur, n. 4 in fin. l. 2 tit. 31 part. 7.—non potest imponere pro delictis extranea genera pœnarum, n. 1 l. 4 tit. 31 part. 7.—an possit maritum alicujus condemnare, ut in triremibus Regi serviat, uxore reclamante, n. 4 l. 4 tit. 31 part. 7.—an possit deportato in insulam bona reservare, n. 7 dict. l. 4.—Iudices causarum criminalium curiæ vel regalis cancellariæ, an possint delinquentibus pœnam perpetui exilii à regno imponere, num. 1 l. 5 per text. ibi, tit. 31 part. 7.—Iudex qualis possit bona delinquentium confiscare, n. 3 dict. l. 5 per text. ibi.—quales pœnas delinquentibus dare possit, gloss. l. 6 per text. ibi, tit. 31 part. 7.—Et de ipsorum pœna, si insolitas et inusitatas pœnas dederint, ibidem in n. 6.—Iudex inter pœnas mortis arbitrare poterit, et quam velit dare, num. 6 dict. l. 6 tit. 31 part. 7.—Aliam tamen pœnam debet imponere nobiles, quàm plebeis, ibidem.—Iudex si dederit delinquentibus pœnam inusitam, tenetur, et qualiter, n. 8 l. 6 tit. 31 part. 7.—an possit mutare, et alterare pœnam, etiam quando à jure certa est, quo aliquo delicto considerata delinquentis persona, quòd senes, minor, mulier, vel alia sit, num. 1 cum aliis ibi, l. 8 tit. 31 part. 7.—potest pœnam pecuniariam in corporalem mutare propter consuetudinem delinquendi, n. 10 dict. l. 8.—qualiter puniat frangentem exilium temporalem, vel perpetuum, gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 31 part. 7.—publicè debet punire delinquentes, non clam, gloss. l. 11 per text. ibi, tit. 31

part. 7.—Judicis factum habetur, ac si totus populus fecisset, n. fin. l. 1 tit. 2 part. 1.

JUDEX IRREGULARIS est, si aliquem occidere jusserit, etiamsi justè faciat, n. 1 l. 17 tit. 6 part. 1.

JUDEX ARBITER, vel arbitrator, et an iudex arbiter possit esse clericus, n. 5 l. 48 tit. 6 part. 1.—ordinarius, vel delegatus, an possit esse infamis, num. 3, 9 et 10 cum aliis ibi, l. 7 per text. ibi, tit. 6 part. 7.—an possit esse monachus, n. 6 l. 4 tit. 4 part. 3.—vide suprâ in verbo ARBITER.

JUDEX ORDINARIUS regis, quando possit cognoscere de causis subditorum, domino jurisdictionem habente, n. 8 l. 2 tit. 1 part. 2.—Judices ordinarii à quo poni possint, n. 1 l. 2 tit. 4 part. 3.—cujus ætatis esse debeant, n. 1 l. 5 tit. 4 part. 3.—Provinciæ habent merum imperium ratione officii, n. 5 per text. ibi, l. 18 tit. 4 part. 3.—Iudex ordinarius an possit à se delegatum ad aliquam causam remove, ut causam alteri deleget, n. 1 l. 21 tit. 4 part. 3.—Et quid si delegato de revocatione talis ordinarii non constet, an valeant gesta per eum post talem revocationem, ibidem.—Iudex ordinarius si recusatur, quid sit faciendum, et ex quibus valeat recusari, n. 9 l. 22 tit. 4 part. 3, et quid in delegato, ibidem in num. præced.—post motam litem, an ut compromissarius voluntate partium cognoscere valeat, n. 8 et 9 l. 24 tit. 4 part. 3.—si ad commissionem alterius iudicis testes recipiat, et ipsi falsum dixerint, quis eorum puniet, n. 5 l. 42 tit. 16 part. 3.—non debet se introumittere in causis à Principe delegatis commissis, n. 6 leg. 47 tit. 18 part. 3.—Quod procedit etiamsi delegatus ille moriatur, dict. n. 6 dict. l. 48.—Iudex ordinarius, an possit punire delegatum, si delegationem non vult exequi, dict. n. 6 dict. l. 47 tit. 18 part. 3.—an et quando possit salarium à partibus exigere pro habendo assessore, et quid in delegatis, n. 4 l. 2 tit. 21 part. 3.—an sit competens iudex in causa feudali, etiam quando lis est inter ipsum vassallum et dominum super re feudali; et qualis ille erit dominus feudi, et quando pares curiæ, et quid sit hodie dicendum, n. 1, 2, 5 et 5 per text. ibi, l. 11 tit. 26 part. 4.—an debeat de causa feudali cognoscere, quando contentio est inter duos vassallos, qui diversos prætendunt investitores, vel inter duos Comites, vel Barones, n. 5 l. 11 tit. 26 in p. 4.—sive delegatus, cui jurisdictionis fuit revocata, etiamsi de hoc sit ignorans, sententiare non potest, n. 5 leg. 12 tit. 22 part. 3.—loci commissi an sit competens ad puniendum delinquentem; et an ille propter delictum efficiatur subjectus ipsius, n. 1 in princ. l. 15 tit. 1 p. 7.—civitas potest cognoscere de delicto commisso in districtu ipsius civitatis, dict. num. 1 in princ. d. l. 15.—ordinarius poterit iudicem delegatum à Principe punire, si delinquat in sua diocesi, dict. n. 1 in q. 4 et 5.—proprius, an et quando teneatur habere ratam prorationem alterius iudicis in criminalibus, num. 4 l. 15 tit. 1 part. 7.—loci originis, vel domicilii, an possit procedere per inquisitionem ad punitionem delicti commissi extra domicilium, vel jurisdictionem suam, ibidem in n. 5.—ordinarius, arbiter, vel delegatus, an possit esse infamis, n. 5, 9 et 10 cum aliis ibi, l. per text. ibi,

T. V.

tit. 6 part. 7.—debet esse præsens tempore torturæ; neque causa ista delegari poterit, n. 5 l. 5 tit. 30 part. 7.

JUDEX DELEGATUS debet esse subditus delegantis, valet tamen consuetudo in contrarium; et quid si sit minor vintiquinque annis, n. 4 leg. 2 tit. 4 part. 3.—poterit citare per nuntium, n. 4 l. 1 tit. 7 part. 3.—an possit punire testem falsum coram se dicentem, et quid in delegato à Principe, num. 3 in princ. et n. 4 l. 42 tit. 16 part. 3.—à principe supremum obtinet locum inter alios iudices, n. 1 l. 8 tit. 17 part. 3.—et an de consensu partium ejus jurisdictio possit prorogari; et an expiret jurisdictio prorogata in delegatum, cùm spirat ejus jurisdictio in causa principali; et an extendatur, si res super qua datus fuit commutetur, n. 1 et 3 l. 47 tit. 18 part. 3.—extendere potest suam jurisdictionem ad fructus, et ad alia accessoria rei sibi delegatæ, n. 4 dict. l. 47.—Et interim quòd causa coram delegato à Principe vertitur, ordinarius iudex se non introumittit, n. 6 dict. l. 47 tit. 18 part. 3.—Quod procedit, etiamsi delegatus moriatur, ibidem.—Iudex delegatus an possit puniri ab ordinario, si non vult exequi delegationem sibi commissam, d. n. 6.—Iudices delegati à Rege, an possint subdelegare, et an isti possint causas meri imperii delegare, n. 1 l. 19 t. 4 p. 5.—Iudex delegatus ab ordinario, etiam ad totam causam potest ab illo remove, non sic, si delegatus subdelegasset, n. 1 l. 21 t. 4 part. 3.—Et an iudex ordinarius hoc facere possit, ut alteri deleget, ibid.—Et quid si delegato de revocatione non constet, an valeant gesta per eum post talem revocationem, ibidem.—Iudex delegatus an possit à partibus salarium exigere pro habendo assessore, n. 4 l. 2 tit. 21 part. 3.—etiam delegatus potest citare per nuntium, et an unus iudex possit citare per nuntium alterius iudicis, n. 4 l. 1 tit. 7 part. 3.—delegatus cui fuit executio commissa, an de ea cognoscere possit, si cognitio non præcessit, n. 1 l. 48 tit. 18 part. 3.—si ei commissa sit causæ cognitio, et nihil de decisione dicatur, an decernere possit, ibid. in n. 2.—ordinarius, sive delegatus, cui jurisdictionis revocata, etiamsi de hoc sit iguorans, sententiare non potest, n. 5 l. 12 tit. 22 part. 3.—Iudices delegati si omnes præsentibus non sit, sententiare non possunt, et an interlocutoriè sic, n. 9 l. 17 tit. 22 part. 3.—Iudex delegatus à Principe si subdeleget in totum, vel pro parte, ad quem fiet appellatio, n. 1 l. 21 tit. 23 part. 3.—à Papa, ut de causa matrimoniali cognoscat, an ipse illam aliis possit subdelegare, n. 7 l. 7 tit. 10 part. 4.—cui à Principe fuit delegata causa, cum appositione diei terminalis, nunquid elapsa die possit sententiare, quasi fuerint duo præcepta, num. 5 l. 37 tit. 11 part. 5.—qui in veritate erat iudex, si hoc ignorando sententiam dederit, an sententia teneat, n. 5 l. 4 tit. 9 part. 6.—à Principe, si delinquat in diocesi iudicis ordinarii, poterit ab ipso puniri, n. 4 quæst. 4 et 5 l. 15 t. 1 p. 7.—ordinarius, vel arbiter, an possit esse infamis, n. 5 l. 9 et 10 cum aliis ibid. tit. 6 part. 7.—an possit testem coram se vacillantem torquere, et quando, et qualis, n. 1 l. 8 per text. ibi, tit. 30 part. 7.

JUDEX SÆCULARIS an possit clericum compellere ad solutionem tributi, quod persolvitur ex re, quam pos-